

fesag for overtrædelse af stk. 1 bindende at afgøre, hvor grænsen for fredningsbæltet og gennemgangsstrækningen løber. Ordene: „og i øvrigt nærmere bestemme grænsen for denne“ i SL § 16, stk. 4, 2. pkt., har herefter kunnet udelades som overflødige. Det er i stk. 4, 2. pkt. foreslået, at fiskeriministeren under sin heromhandlede beføjelse kan iværksætte forbud også mod brug af de i stk. 1 nævnte åluser. Dette kan navnlig få betydning, hvor fiskeriministeren af hensyn til stedfindende landindvindingsarbejder på kysten og i forbindelse hermed fastlæggelse af de nye udløb fra de på den pågældende kyststrækning udmundende åer og bække må gøre ændring i hovedreglerne i stk. 1 for fredningsbæltets udstrækning og gennemgangsstrækningens retning og længde. I sådanne tilfælde vil det være ønskeligt, at ministeren også kan forbyde anbringelse af de efter stk. 1 tilladte åluser, der i praksis har vist sig at kunne stå generende for gennemførelsen af sådanne landindvindingsarbejder.

Stk. 5. Bestemmelsen svarer til SL § 16, stk. 5. Der er foreslået tillagt Danmarks Sportsfiskerforbund repræsentation i nævnet på lige fod med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark. 1. pkt. er omskrevet med tydeliggørelse for øje og den hidtidige bestemmelse om, at nævnets afgørelse ikke kan stadfæstes, hvis den strider imod gældende love, bekendtgørelser m. v. — d. v. s. hvis der bliver tale om overskridelse af nævnets beføjelser — er udgået, da nævnet kun har de beføjelser, der er tillagt det efter stk. 5, 1. pkt. SL § 16, stk. 5, 2. pkt. er udgået og erstattet med: „Nævnets afgørelser stadfæstes af fiskeriministeren“.

Stk. 6 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 16, stk. 6.

Til § 20.

§ 20 svarer til SL § 19.

Stk. 1 svarer til SL § 19, stk. 1. Den hidtidige fredning af rognrødspætter og rognskrubber er foreslået udvidet.

For så vidt angår hunskrubber i Ringkøbing og Stadil fjorde, hvor rognskrubben er af en kvalitet som betinger en god handelsvare, og hvor udvandringen finder sted til det åbne hav, gør der sig særlige forhold gældende, som bevirker, at den foreslåede fredning her er mindre hensigtsmæssig. Dette forhold vil imidlertid kunne afhjælpes ved meddelelse af dispensation for disse to fjordes vedkommende i henhold til stk. 4.

Forsåvidt angår laks og ørred i yngledragt er fredningen foreslået udvidet med januar måned, således at fredningen kommer til at svare til den for disse fiskearter i ferskvand gældende.

Det er fremhævet, at regnbueørred, der ikke er

en her naturligt levende fisk og som normalt kun forekommer på fiskeriterritoriet efter at være undsluppet fra dambrugene, ikke falder ind under den for havørred fastsatte fredning.

For gedder, der efter SL § 19, stk. 1 hidtil har haft en fredning i april — en fredning som nu administrativt har været ophævet i en årrække —, foreslås ingen fredning, idet de erfaringer, man i de forløbne år har indvundet, har vist, at der ikke foreligger noget behov herfor.

Stk. 2 svarer til SL § 19, stk. 3, der dog alene omhandler småsild og brisling. Da man ikke kan se bort fra, at der kan opstå behov for en tilsvarende regel for dybvandsrejer, når særlige sold til sortering af denne dyreart er udeksperimenterede, er foreslået medtaget dybvandsrejer i bestemmelsen.

Stk. 3 svarer til SL § 19, stk. 4.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer med en enkelt redaktionel ændring til SL § 19, stk. 5. Den i denne bestemmelses 2. pkt. indeholdte adgang for ministeren til ved nedsættelse af fredningstiden at foreskrive særlige bestemmelser for fiskens opbevaring, forsendelse, forhandling m. m. er ikke gentaget, da bestemmelsen må anses for overflødig. I øvrigt er stk. 4 formuleret således, at der bliver adgang for fiskeriministeren til under de nævnte forudsætninger at foreskrive fredning på andre mere hensigtsmæssige måder end ved fastsættelse af fredningstider, ligesom „krebsdyr“ er erstattet med „hvirvelløse havdyr“, hvorved man overflødiggør den særlige bestemmelse i SL § 19, stk. 2, om sømos og koralmos.

Til § 21.

Stk. 1 svarer til SL § 18, stk. 1. De latinske betegnelser er ajourført.

For rødspætter foreslås det hidtidige mål, 260 mm, forhøjet til 265 mm overensstemmende med derom af fiskeriets hovedorganisationer fremsat ønske, som allerede administrativt er blevet imødekommet ved fiskeriministeriets bekendtgørelse af 9. maj 1962.

Det i SL fastsatte mål, 300 mm, for kuller foreslås nedsat til 270 mm svarende til det mål, som administrativt har været fastsat siden 1956, jfr. fiskeriministeriets bekendtgørelse af 5. november s. å.

Målene, 350 mm, for helt og snæbel foreslås overensstemmende med forslag fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Sportsfiskerforbund, nedsat med 10 mm til 340 mm.

Stk. 2 svarer til SL § 18, stk. 2. Mindstemålet for dybvandshummer foreslås nedsat fra 160 til 147 mm, der ligger 3 mm under det efter fiskeriministeriets bekendtgørelse af 5. januar 1955 i øjeblikket gældende mål.

Bestemmelsen om et mål på 80 mm for dybvands-